

آیا جوان موفق کسی است که کنکورش را خوب داده است؟

رمز موفقیت چیست؟

موفقیت باشد که احساس رضایت در زندگی، موفقیت تحصیلی و دانشگاهی و شغلی افراد را در بر می‌گیرد. در دنیای امروزی، قابلیت‌های شخصیتی فرد، نقش بزرگی در تعریف موفقیت دارند؛ به عنوان مثال، اگر شما در هنگام خواندن مطالب درسی، به بخش‌های دشوار آن برخورد کنید، چه کاری را انجام می‌دهید؟ آیا از خواندن دست می‌کشید و ناامید می‌شوید؟ آیا کتاب را می‌بندید و خواندن بخش دشوار را به آینده موکول می‌کنید یا با پشتکار، از استراتژی‌های آکادمیکی استفاده می‌کنید تا معنا و مفهوم آن بخش را درک کنید؟ قطعاً دانش آکادمیک نقشی مهم در این زمینه ایفا می‌کند و در صورت فقدان آن نمی‌توانید به خواندن ادامه دهید، اما

در زندگی‌شان نمی‌شود. مطمئناً کسب نمرات خوب برای موفقیت در مقاطع بالاتر تحصیلی، می‌تواند کمک کننده باشد، ولی واقعاً مهم‌ترین فاکتورها برای موفقیت کلی یک نوجوان یا جوان کدامند؟ چرا ما این فاکتورها را نمی‌سنجیم و اندازه‌گیری نمی‌کنیم؟ این مهم‌ترین سؤالی است که در بسیاری از سیستم‌های آموزشی، مطرح است.

تعریف موفقیت

ابتدا باید تعریف درستی از موفقیت ارائه شود. این تعریف قطعاً پروسه‌ای یکسویه نیست. ترکیبی از موفقیت‌های آکادمیک و شخصیتی می‌تواند تعریفی از

آزمون سراسری امسال با همه فراز و فرودها به پایان رسید و اکنون غصه خوردن یا شادمانی شما هیچ تأثیری در نتیجه آزمونتان نخواهد گذاشت. ما هم قصد نداریم درباره آنچه به گذشته باز می‌گردد و ما دسترسی برای تغییر آن نداریم، صحبت کنیم. امروز می‌خواهیم کمی با هم بنشینیم و فکر کنیم؛ فکر کنیم که آیا فرد موفق هستیم؟ اگر در آزمون سراسری رتبه دلخواه‌مان را کسب کنیم، چطور؟ در آن صورت، می‌شود گفت که ما جوان موفق هستیم؟ واقعیت این است که هرگاه ما بخواهیم چیزی را ارزشیابی کنیم و بسنجیم، آن را اندازه‌گیری و رتبه‌بندی می‌کنیم؛ ولی شاید در اکثر مواقع، در آموزش و پرورش و حتی آموزش عالی ما، این روش کامل و درست به نظر نرسد. به مواردی که در مدارس و دانشگاه‌ها سنجیده می‌شوند، فکر کنید: نمرات امتحانی، شرکت کردن مرتب در کلاس‌ها، نمرات کلاسی، سوابق تحصیلی و لیستی که همچنان ادامه دارد. ما قصد نداریم در اینجا بگوییم که این موارد مهم نیستند، اما آنچه باید مورد توجه قرار گیرد، این است که این روش‌های سنجش، تنها مواردی نیستند که در موفقیت افراد از اهمیت برخوردارند. بسیاری از مربیان و والدین می‌دانند که این مواردی که سنجیده می‌شوند، لزوماً منجر به موفقیت افراد

در مقاله‌ای به نام «مهارت‌هایی برای پیشرفت اجتماعی» که حاصل سه سال مطالعه و تحقیق

است، بیان شده است که مهارت‌های شناختی (که قابل سنجش و اندازه‌گیری از طریق سواد،

موفقیت‌های آکادمیک، آزمون‌ها و نمرات هستند) تأثیر بالایی در راه‌یابی افراد به مقاطع بالاتر

تحصیلی و آکادمیک دارند، اما بالا بردن مهارت‌های اجتماعی و احساسی (مانند: پشتکار، اعتماد

به نفس و مهارت‌های برقراری ارتباط) به طور مشخصی تأثیر بسزایی در به پایان رساندن دانشگاه،

سلامت بیشتر و احساس رضایت بالاتر در زندگی شغلی و تحصیلی افراد داشته است

در کنار آن، برای ادامه دادن و دلسرد نشدن، نیازمند به مهارت‌های شخصیتی نیز هستید که به موفقیت شما در رسیدن به اهدافتان کمک خواهد کرد. اصطلاح «مهارت‌های نرم» به گروهی از این مهارت‌های شخصیتی گفته می‌شود که به طور کامل آکادمیک نیستند و مواردی مانند: آگاهی فردی، مدیریت فردی، مهارت‌های ارتباطی و تصمیم‌گیری درست را در بر می‌گیرند.

کدام یک مهم‌تر است؟

امروزه وقتی ما از دانش‌آموزان یا دانشجویان موفق صحبت می‌کنیم، فقط لزوماً به نمرات بالای آنها فکر نمی‌کنیم. آنچه بیش از هر چیز از اهمیت برخوردار است، فاکتورهای غیرآکادمیکی مانند: هم تیمی خوب بودن، داشتن تحمل بالا، وجدان کاری بالا، توانایی در حل مشکلات و پیدا کردن راه حل‌های منطقی در مواجهه با سختی‌هاست. اینها مهارت‌هایی هستند که به موفقیت فرد در زندگی اجتماعی و شخصی و در محیط کار در آینده، کمک فراوانی خواهند کرد. هنگامی که فرد برای اولین بار استخدام می‌شود، نمرات تحصیلی او در اکثر مشاغل، حداقل اهمیت را پیدا می‌کنند. اکثر کارفرمایان در مورد اهمیت مهارت‌های مشارکتی در محیط کار سخن می‌گویند؛ در حالی که اکثر دانش‌آموزان در مدرسه، تمام تمرکز خود را روی گرفتن نمرات بالاتر در امتحانات می‌گذارند؛ پس باید برای موفقیت روی چه چیزهای دیگری تمرکز شود؟

در مقاله‌ای به نام «مهارت‌هایی برای پیشرفت اجتماعی»، که حاصل سه سال مطالعه و تحقیق است، به بررسی داده‌های مربوط به مهارت‌های شناختی و غیرشناختی در سرتاسر دنیا پرداخته شده است. در نتیجه‌گیری حاصل از این تحقیق، بیان شده است که مهارت‌های شناختی (که قابل سنجش و اندازه‌گیری از طریق سواد، موفقیت‌های آکادمیک، آزمون‌ها و نمرات هستند) تأثیر بالایی در راه‌یابی افراد به مقاطع بالاتر تحصیلی و آکادمیک دارند، اما بالا بردن مهارت‌های اجتماعی و احساسی (مانند: پشتکار، اعتماد به نفس و مهارت‌های برقراری ارتباط) به طور مشخص تأثیر بسزایی در به پایان رساندن دانشگاه، سلامت بیشتر و احساس رضایت بالاتر در زندگی شغلی و تحصیلی افراد داشته است.

توانایی در مشارکت و همکاری

این مهارتی است که در زندگی تحصیلی و بعد از آن، وقتی وارد محیط کار می‌شویم، بسیار مهم است. یک پژوهش، که موفقیت گروهی از بچه‌های مهد کودک را برای سال‌های متوالی تا بزرگسالی بررسی کرده، نشان داده است که داشتن مهارت‌های اولیه، در همکاری، مشارکت، و توانایی در داشتن تمرکز در کلاس، فوایدی را در بهبود سلامتی و آموزشی فرد در طولانی مدت به همراه دارد. این یافته به تنهایی عجیب نیست، ولی بر این موضوع تأکید دارد که مهارت‌های اجتماعی، به چه میزان برای دانش‌آموزان اهمیت دارد. تمرکز روی انجام کار گروهی و سعی در همکاری با دیگران، می‌تواند تأثیر زیادی در موفقیت فرد داشته باشد. مشارکت با سایر همکاران، دقیقاً همان قابلیت است که امروزه اکثر کارفرمایان در محیط کاری از افراد انتظار دارند. برای پرورش این قابلیت در خود، شرکت در پروژه‌های گروهی و همکاری و مشارکت با سایر دانش‌آموزان،

توانایی در ارزیابی خود

به عنوان نوجوانانی که افرادی بالغ محسوب می‌شوید، باید توانایی نظارت بر رفتارهای خود را داشته باشید. این استقلال فکری شاید مهارتی نباشد که لزوماً در مدارس سنجیده شود، ولی با برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی و به سرانجام رساندن پروژه‌های کلاسی یا دانشگاهی، می‌توانید این مهارت را در خود تقویت کنید.

توانایی در کنترل خود

اینکه شما بتوانید آرامش خود را، حتی در زمانی که مورد انتقاد قرار می‌گیرید یا در زمانی که موضوعی مطابق میلتان پیش نمی‌رود، حفظ کنید، در موفقیت شما، چه در مدرسه، چه محیط کار در آینده و به طور کلی در زندگی‌تان، بسیار مؤثر خواهد بود.

توانایی در هدف‌گذاری

هدف‌گذاری، یکی از استراتژی‌های تحصیلی است که در رسیدن دانش‌آموزان و دانشجویان به موفقیت، بسیار اهمیت دارد. برنامه‌ریزی برای رسیدن به یک مجموعه از اهداف و پروسه‌های رسیدن به آنها و پاداشی که با رسیدن به آن اهداف دریافت می‌شود، همه و همه، بسیار مؤثر است. داشتن پشتکار و پافشاری در رسیدن به این اهداف نیز از جمله توانایی‌های مهم در رسیدن به اهدافتان محسوب می‌شود. قطعاً موارد گفته شده، تنها مهارت‌هایی نیستند که دانش‌آموزان و دانشجویان برای دستیابی به موفقیت به آنها نیاز دارند، ولی تمرکز روی مواردی که آنها را در این راه کمک می‌کنند، تمرکز کامل و مطلق را از روی نمرات یا نتایج امتحانی برداشته و به سمت مهارت‌های اجتماعی و آموزش‌های واقعی در زندگی سوق می‌دهد.